

[Økonomiministeren.]

Vi har altså gennemført en meget kraftig begrænsning i stigningstakten i statens udgifter. Vi har derudover efter forhandling med kommunerne gennemført en begrænsning i kommunernes udgifter, og det er også betragtelige resultater, der er nået i den henseende. Disse forhandlinger fører vi videre med kommunerne. Det gælder på de områder, som hedder bloktilskud, det gælder på de områder, som hedder standarder og normer, det gælder i forhold til kommunernes investeringspolitik, og det skulle kronnes med det, der er påbegyndt drøftelser om, nemlig en samordnet budgetpolitik imellem staten og kommunerne.

Vi har taget fat på de selvejende institutioner, som, så vidt jeg erindrer, den borgerlige regering overhovedet ikke gjorde noget som helst ved. Selv om man vidste, at det var den mest ekspanderende faktor i vores økonomi, rørte man ikke ved dem. Vi har lagt dem ind under kommunernes lånelofter og kommunernes investeringslofter for derved at sikre, at kommunerne har den fornødne kontrol med, hvad der sker på disse områder.

Vi har altså både igennem statens egen finanspolitik og udgiftspolitik og i forhandlingerne med kommunerne handlet, hvor den borgerlige regering kun snakkede.

Jeg må minde om, at vi i april måned gennemførte et igangsættelsesstop, hvis hovedindhold var at sikre, at de spareforanstaltninger, som var nedlagt både i finansloven for indeværende finansår og i finansplanen for 1974-75, ville blive effektive. Vi forlængede i august måned dette igangsættelsesstop for offentlig anlægs- og byggevirksomhed. Det var drastiske indgreb, men det var indgreb, som efter vor opfattelse var nødvendige, og som vi i hvert fald ikke har set nogen pendant til, hvad effektivitet angår, i den periode, vi havde den borgerlige regering.

Vi har samme dag, som dette lovforslag blev fremsat for folketinget, udsendt en bekendtgørelse, i henhold til hvilken der sker en begrænsning af nybyggeriet for boligernes vedkommende, en begrænsning, som betyder, at vi efterhånden kommer ind i en roligere og normal byggerytme på et lavere niveau end den vældige byggeboom, vi har haft i 1972 og begyndelsen af 1973.

Det er også et kraftigt indgreb, men et effektivt styringsmiddel, hvis man vil have hold på den økonomiske politik.

Nogle af ordførerne sagde, at vi ikke greb ind i den reale udvikling. Så ved jeg ikke, hvad det er at gribe ind over for den offentlige bygge- og anlægsvirksomhed og over for det private boligbyggeri, det, som er måske den største akilleshæl i vores økonomiske udvikling. Har den borgerlige regering gjort det? Har vi fået andet end sure kommentarer fra den borgerlige opposition til det?

Vi strammer i øvrigt også finanspolitikken ud over det, der er forelagt med finansplanen, og vi bygger videre i samarbejde med kommunerne på at få en generel tilbageholdenhed i de offentlige udgifter. Man skal se alt dette i sammenhæng og det lovforslag, vi her fremsætter, som et led i disse bestræbelser. Det har været sagt i den offentlige diskussion; er det meningen, at det kun er det offentlige, der skal holde igen? Er det meningen, at man kun skal forbyde eller udsætte investeringer, som isoleret set er overordentlig fornuftige og hensigtsmæssige og tilfredsstillende behov, samtidig med at den private sektor fuldstændig uhemmet kan tillade sig alt, hvad enten borgerne har deres indtægter, sådan at de kan betale kontant eller, hvis de ikke har det, redder sig lån, hvorved de bruger dele af vores knappe kapital til et forbrug, som man, hvor det drejer sig om lånene, altså reelt ikke har råd til at betale for? Er det rimeligt, at man overhovedet ikke lægger noget som helst bånd på den lånfinansierede forbrugsudvidelse, mens man strammer til i den offentlige sektor? Jeg kan ikke se fornuften i det.

Hvor ofte har vi ikke diskuteret, at det, der også på længere sigt er nødvendigt, hvis vi skal løse vort valutaproblem, er, at der sker en omdirigering af kapitalanvendelsen fra boligsektoren og fra servicesektoren til de — i ordets snævrere forstand — produktive erhverv. Og hvad sker der så, når vi kommer med et praktisk forslag hertil? Ja, så møder man op med alle mulige petitesseindvendinger, mens man overhovedet ikke forstår det, der er sigtet med denne politik, som man normalt, så længe det ikke forpligter, giver tilslutning til. Jeg må rigtigt nok sige, at jeg synes, det er en pauvre reaktion på et forsøg på at gribe ind over